

Буза* (*bouz*, *s. p. Boue*) *с. ж.* 1) грязь, подонки (особенно винные); Бистра (вода), като бузж. Сир. мятна. Ч. 129. Буза безъ въшка не бива. Кога-то казвать за нѣщо, че не е чисто, така ти отговарять. Ч. 132. 2) квасъ (изъ проса или кукурузы): Бузата не е нищо друго, освѣнъ варенно просено брашно, което са оставя да прекисне. З. 248.

Бузаджи* *с. м.* квасникъ: Когато байо ви Петаръ вярви по улицата, то фигурата му представлява бузаджийска кобилица. З. 225.

Бузалъкъ* (*Ср. bouzāqluq. s. t. Regain*) *с. м.* название луговой травы—отава (*ср. буй-злакъ*): Живъ го (чифутчи) Кънъо дйреша, Мартинъ бузалъкъ биреше; Петко му кожа пълнеше, Та мъ възглавка правиха. Ч. 314.

Буздуганъ *с. м.* тоже что боздоганъ (*сим. клинъ*): Върженъе клина (буздугана), мдузганъе копия или вытка тояга. Пк. 97.

Буз-чичекъ* (сложено изъ *bouz verglas* и *tchitchek fleur*) *с. м.* цвѣтокъ названный такъ по колеру (*ср. сл. бозавъ и кан-чичекъ*): Въ турските градини растатъ кочички, буз-чичекъ, каначичекъ и др. З. 94.

Буй-злакъ *с. м.* название луговой травы. Пк. 60. *Ср. подъ сл. трѣва*).

Буйно нар. сильно: Буйно си врата потропахъ, Страшно кучета залаяхъ. Д. 35, 82—83. Така е и съ спирание млѣко-то: кога врьви буйно, то задави дѣте-то. Л. Д. 1869 р. 94.

Букаги* (*bouqāghi, s. t. Ceps, fers aux pieds*) *с. мн.* кандалы, ножныя оковы, пута (*сим. тумрукъ*): Букаги на подзе-то, Дребенъ синджиръ на гърло-то, Сосъ белези на рже-то М. 412. Мома мъ се насмеала: „Што ти прѣлѣга юначе, Бъкагите на ногите, Като на мома кондъри. В. 62. Удри лѣдо, удри, Кона на бѣкап, Камиле на хор-томе. *ib.* 297. Е бре Нено, чобанъ Нено! Да си вѣрзешъ три къчина, Сосъ синджири и бѣкаги. *ib.* 302.

Букакъ *с. м.* буковый лѣсъ: Наши-тѣ конацы са високи букацы. Ч. 320.

Буква *с. ж.* буква: Дума по дума, буква по буква. Л. Д. 1870 р. 131. Изучвание-то на звукове-тѣ вярви наедно съ четене и писане на букви-тѣ. *ib.* 1876 р. 167.

Букваръ *с. м.* букваръ: Той можаше да изучи отъ коръ до коръ Букваря, Чясословъ и пр. Л. Д. 1869 р. 159.

Буклукъ* тоже что боклукъ: Герасимъ бѣше единъ отъ оние хора, които нѣмать ни честь, ни совѣсть, ни добро имя. Подобенъ